

مرجان کیان^۱

قلمرو پیدایش

با شروع نیمه دوم دهه ۱۳۷۰ نهضت پژوهش در آموزش و پرورش ایران با تأسیس پژوهشکده‌های مختلف از جمله پژوهشکده تعلیم و تربیت، پژوهشکده کودکان استثنایی و پژوهشکده خانواده، قوت بیشتری به خود گرفت و با این حرکت به تدریج گرایش به توسعه فعالیت‌های پژوهشی به ویژه در حوزه کاربردی و یافتن راهکارهای علمی برای حل مسائل آموزش و پرورش افزایش یافت و فعالیت‌های پژوهشی در این نهاد به سمت تبدیل شدن به یک جریان عمومی حرکت کرد. اما انبوه نیازهای پژوهشی در وزارت آموزش و پرورش که با اجرای نظام جدید آموزش متوسطه هر روز بیشتر می‌شد از یکسو و توسعه فرهنگ پژوهش و تغییر نسبی نگرش متخصصین و مسئولین آموزش و پرورش نسبت به اصلاحات آموزشی از طریق فرآیند پژوهش، فعالیت‌های پژوهشی در سازمان اهمیت ویژه‌ای پیدا کرد.

احساس ضرورت و نیاز به فعالیت‌های پژوهشی برای حل مسائل مختلف مطالعات برنامه درسی و ارتقاء کیفیت برنامه های درسی موجب شد واحد پژوهش در سازمان تشکیل و

اقدامات اولیه برای شکل‌گیری و تأسیس یک پژوهشکده یا مؤسسه پژوهشی صورت پذیرد.

به منظور پاسخگویی به بخشی از نیازهای پژوهشی کشور جمهوری اسلامی ایران در زمینه برنامه‌های آموزشی و درسی دوره‌های تحصیلی (ابتدایی، راهنمایی، متوسطه و پیش‌دانشگاهی) و ارتقای سطح کیفی آنها مؤسسه پژوهشی برنامه ریزی درسی و نوآوری‌های آموزشی با کوشش فراوان در آبان ۱۳۷۹ با کسب مجوز از وزارت علوم، تحقیقات و فناوری فعلی (وزارت فرهنگ و آموزش عالی سابق) در سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی درسی تأسیس شده است. با راه اندازی این مؤسسه حرکت پژوهشی در وزارت آموزش و پرورش با به دست آوردن پایگاه دیگری تقویت شد. مؤسسه پژوهشی برنامه ریزی درسی و نوآوری‌های آموزشی، مؤسسه-ای علمی-پژوهشی در سطح ملی-بین‌المللی است (اساسنامه مؤسسه برنامه ریزی درسی و نوآوری‌های آموزشی، ۱۳۷۹) که با اجرای پژوهش‌های بنیادی، توسعه‌ای، کاربردی و انجام مطالعات تطبیقی، آسیب شناختی، احیاگرانه و آینده‌نگر در حوزه برنامه

ریزی درسی و نوآوری‌های آموزشی، الگوهائی برای طراحی، اصلاح و بهبود برنامه‌های درسی، تولید مواد و رسانه‌های آموزشی بر اساس مبانی اسلامی، فرهنگ ملی و نظریه‌های سازوار تربیتی، ارائه دهد. اهداف کلی مؤسسه پژوهشی برنامه ریزی درسی و نوآوری‌های آموزشی عبارت است از تولید دانش در حوزه برنامه ریزی درسی و نوآوری‌های آموزشی با تأکید بر تحقیقات علمی مبتنی بر مبانی اسلامی و فرهنگ ملی، ارتقای کیفی برنامه‌های درسی دوره‌های مختلف تحصیلی، و ارتقای جایگاه علمی- پژوهشی مؤسسه در سطح ملی و بین‌المللی (خلاق، ۱۳۸۶). یکی از فعالیت‌ها و اقدامات عمده مؤسسه پژوهشی برنامه ریزی درسی و نوآوری‌های آموزشی انتشار فصلنامه نوآوری‌های آموزشی است.

اولین شماره فصلنامه نوآوری‌های آموزشی در پاییز ۱۳۸۱ به چاپ رسید که به عنوان نشریه‌ای آموزشی، تحلیلی و پژوهشی با پروانه شماره ی ۱۲۴/۱۴۲۹۸ مورخ ۱۳۸۰/۱۰/۲۴ و به استناد مصوبه ی جلسه مورخ ۱۳۸۰/۱۰/۱۰ هیئت نظارت بر مطبوعات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی صادر شده است. این رویکرد به مدت دو سال تا پاییز ۱۳۸۲ (یعنی شماره‌های ۱، ۲، ۳، ۴، ۵) ادامه داشت. اما فصلنامه نوآوری‌های آموزشی با اتخاذ مجوز مطابق با نامه شماره ۳/۲۹۱۰/۱۱۲ مورخ ۱۳۸۳/۲/۲۲ کمیسیون نشریات علمی کشور در وزارت علوم، تحقیقات و فناوری دارای درجه علمی- پژوهشی شد و از شماره ۶ به بعد توانست با محوریت علمی- پژوهشی به کار خود ادامه دهد. البته درجه علمی- پژوهشی این فصلنامه هر ۴ سال یک بار با درخواست از سوی مسئولین فصلنامه، از طرف وزارت متبوع تمدید می‌شود. به هر حال در سال ۱۳۸۳، برای اولین بار در آموزش و پرورش، فصلنامه‌ای توانست از وزارت علوم، تحقیقات و فناوری مجوز علمی- پژوهشی دریافت کند.

هدف مهم فصلنامه نوآوری‌های آموزشی را می‌توان ارائه یافته‌های پژوهشی و نوآوری در مباحث علمی - پژوهشی آموزش و پرورش، تبادل نظر میان اندیشمندان، متخصصان و پژوهشگران در جهت ارتقای کیفی برنامه‌های علمی و دستاوردهای پژوهشی در مسائل اساسی و کیفی آموزش و پرورش دانست که از زمان چاپ اولین شماره تا کنون این هدف کلی وجود داشته به گونه‌ای که برای تحقق این اهداف، در اولویت‌های موضوعی شماره‌های اخیر مجله، بازنگری صورت گرفته و موضوعات جدیدی مبتنی بر سند تحول بنیادین آموزش و پرورش و برنامه درسی ملی تدوین شده است که در بخش جهت‌گیری علمی به آن اشاره خواهد شد. در حقیقت هر تولیدی که به دنبال جستجوی حقایق و برای کشف بخشی از معارف و نشر آن در میان افراد و به قصد حل مشکلی یا بیان اندیشه‌ای در موضوعی از موضوع‌های علمی، از طریق مطالعه‌ای نظام‌مند، برای یافتن روابط اجتماعی میان پدیده‌های طبیعی به دست آید و از دو خصلت اصالت و ابداع برخوردار باشد و نتایج آنها به کاربردها، روش‌ها و مفاهیم و مشاهده‌های جدید در زمینه علمی با هدف پیشبرد مرزهای علمی و فن آوری منجر گردد، علمی - پژوهشی قلمداد می‌شود و این تعریف درباره فصلنامه نوآوری‌های آموزشی به عنوان یک نشریه علمی- پژوهشی مصداق دارد.

چهره‌های شاخص

صاحب امتیاز فصلنامه نوآوری‌های آموزشی، سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی است و مدیر مسئول آن نیز همان ریاست سازمان است که با تغییر ریاست سازمان، مدیر مسئول فصلنامه نیز طی دوره‌های مختلف تغییر کرده است. از جمله مرحوم جعفر علاقه‌مندان، مهدی نوید ادهم مدیران مسئول قبلی فصلنامه هستند. اکنون (سال ۱۳۹۳) فصلنامه با مدیر مسئولی محی‌الدین بهرام محمدیان اداره می‌شود.

در آغاز چاپ اولین شماره فصلنامه دکتر حمزه گنجی، به مدت دو سال سردبیر بوده‌اند. پس از ایشان دکتر حسین لطف‌آبادی از پاییز ۱۳۸۲ به سمت سردبیر برگزیده شده‌اند. از تابستان ۱۳۸۷ تاکنون دکتر علیرضا کیامنش به عنوان سردبیر فصلنامه مشغول فعالیت هستند. چارت تشکیلاتی فصلنامه در طول دوره‌های مختلف انتشار به صورت جدول (۱) است :

مدیر داخلی	سر دبیر	مدیر مسئول	سیمت سازمانی
محمد باقر جلالی از پاییز ۱۳۸۱ تا تابستان ۱۳۸۲	حمزه گنجی ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۲	جعفر علاقه مندان از پاییز ۱۳۸۱ تا زمستان ۱۳۸۳	افراد و دوره زمانی
طیبه امام جمعه کاشان از پاییز ۱۳۸۲ تا تابستان ۱۳۸۴	حسین لطف آبادی پاییز ۱۳۸۲ تا زمستان ۱۳۸۷	مهدی نوید ادهم بهار ۱۳۸۴ تا بهار ۱۳۸۷	
دکتر شهناز هاشمی از پاییز ۱۳۸۴ تا زمستان ۱۳۸۹	علیرضا کیامنش بهار ۱۳۸۷ تا بهار ۱۳۹۳	محمی الدین بهرام محمدیان تابستان ۱۳۸۷ تا بهار ۱۳۹۳	
اعظم ملایی نژاد از بهار ۱۳۹۰ تا بهار ۱۳۹۳			

جدول ۱- چارت تشکیلاتی فصلنامه نوآوری‌های آموزشی

همچنین اعضاء هیأت تحریریه فصلنامه از آغاز شکل‌گیری تا کنون (۱۳۹۳) دارای تحولاتی بوده است که این ساختار در جدول ۲ مشخص است.

جدول ۲- ساختار هیأت تحریریه فصلنامه نوآوری‌های آموزشی از آغاز پیدایش تاکنون

ساختار هیأت تحریریه فصلنامه نوآوری‌های آموزشی				
دوره زمانی	پاییز ۱۳۸۱ تا زمستان ۱۳۸۳	بهار ۱۳۸۴ تا زمستان ۱۳۸۶	بهار ۱۳۸۷ تا زمستان ۱۳۸۹	بهار ۱۳۹۰ تا بهار ۱۳۹۳
اعضای هیأت تحریریه	زهرا بازرگان	احمد آقا زاده	احمد آقا زاده (تا زمستان ۱۳۸۸)	عیسی ابراهیم زاده
	عباس بازرگان (از بهار ۱۳۸۲)	عیسی ابراهیم زاده	عیسی ابراهیم زاده	خسرو باقری
	خسرو باقری	عباس بازرگان (تا تابستان ۱۳۸۶)	خسرو باقری	علی تقی پورظهیر
	علی تقی پورظهیر	خسرو باقری	علی تقی پورظهیر	حیدر تورانی
	محمد رضا بهرنگی (از بهار ۱۳۸۲)	علی تقی پورظهیر	علی اصغر خلاق	علی اصغر خلاق
	علی اصغر خلاق	حیدر تورانی	محمد رضا سرکارآرانی	جمال عابدی
	محمد رضا سرکارآرانی	علی اصغر خلاق	مصطفی اسکریان (تا تابستان ۱۳۸۷)	حسین برداختچی
	محمد رضا سنگری (تا زمستان ۱۳۸۱)	محمد رضا سرکارآرانی	جمال عابدی (از پاییز ۱۳۸۸)	محمد رضا سرکارآرانی
	علی اکبر سیف (تا پاییز ۱۳۸۲)	مصطفی اسکریان	جمیله علم الهدی	سید مهدی سجادی
	احمد حج فروش	جمیله علم الهدی	کوروش فتحی واجارگاه	علیرضا کیامنش
	زهرا صباغیان (تا پاییز ۱۳۸۲)	کوروش فتحی واجارگاه	حسین لطف آبادی (تا زمستان ۱۳۸۷)	طیبه ماهروزاده
	علی علاقه بند (تا زمستان ۱۳۸۱)	هاشم فردانش (تا بهار ۱۳۸۴)	علیرضا کیامنش (از تابستان ۱۳۸۷)	محمود مهرمحمدی
	جعفر علاقه مندان	علی محمد کردان	طیبه ماهروزاده (از تابستان ۱۳۸۷)	
	هاشم فردانش	حسین لطف آبادی	شهرناز مرتضوی (تا زمستان ۱۳۸۷)	
	علی محمد کردان	شهرناز مرتضوی	گلنار مهران (تا زمستان ۱۳۸۷)	
زهرا گویا (از بهار ۱۳۸۲ تا پاییز ۱۳۸۲)	گلنار مهران	محمود مهرمحمدی		
حسین لطف آبادی	محمود مهرمحمدی	مهدی نوید ادهم		
شهرناز مرتضوی	مهدی نوید ادهم	شهناز هاشمی (از بهار ۱۳۸۸ تا زمستان ۱۳۸۹)		
گلنار مهران (از زمستان ۱۳۸۲)		محمد یمینی دوزی سرخابی (از بهار ۱۳۸۷)		
محمود مهرمحمدی				
عزت الله نادری (تا زمستان ۱۳۸۱)				

جهت‌گیری علمی

جهت‌گیری آکادمیک یا علمی فصلنامه نوآوری‌های آموزشی با توجه به اولویت‌های موضوعی مورد نظر، مسائلی است که در نظام آموزش و پرورش کشور ایران قابل کاربرد باشد و یافته‌های جدیدترین مقالاتی که دارای صبغه‌ی نوآورانه است در این فصلنامه در دسترس خوانندگان و علاقمندان قرار می‌گیرد. این امر از طریق بررسی نوع مقالاتی که در فصلنامه به چاپ رسیده است، مشهود می‌شود به گونه‌ای که مسائلی مانند پیشرفت تحصیلی و عوامل موثر بر آن، چگونگی ارزشیابی آموزشی، کیفیت آموزش، کاربرد انواع برنامه‌های درسی در تعلیم و تربیت، راهبردهای تدریس در آموزش، تربیت معلمان، مطالعات تطبیقی در دوره‌های تحصیلی مختلف جزء اهم محورهای پژوهشی است که با تبیین کاربردهای علمی در فصلنامه مورد توجه قرار گرفته است. بدین ترتیب اولویت‌های موضوعی برای نگارش و پذیرش مقاله در این فصلنامه از آغاز پیدایش تا شماره ۴۰ به صورت ذیل تعیین شده است (فصلنامه نوآوری‌های آموزشی، ۱۳۹۰، ش ۴۰):

۱. نتایج تحقیق در فلسفه، اهداف، مبانی، اصول، محتوا، برنامه‌ها و روش‌های آموزش و پرورش در جمهوری اسلامی ایران و سایر کشورهای جهان؛
۲. مبانی نظری و اصول علمی و یافته‌های دانش روانشناسی تربیتی به منظور تهیه و تدوین محتوای آموزشی، روش‌های تدریس و تربیت و ارزشیابی از طرح‌ها، برنامه‌ها، روش‌ها و آموخته‌های دانش‌آموزان؛
۳. نتایج تحقیق در مسائل اساسی و کیفی آموزش و پرورش؛
۴. نتایج مطالعات تطبیقی به منظور دستیابی به تجربیات سایر کشورها در نوآوری‌های آموزشی، تربیتی و پژوهشی در ابعاد گوناگون آموزش و پرورش؛
۵. روش‌های علمی برنامه‌ریزی آموزشی، درسی و تربیتی؛
۶. نظریه‌ها و رویکردهای نو در طراحی برنامه‌های درسی؛
۷. بررسی کاربرد انواع فناوری در آموزش و پرورش؛
۸. اصلاحات کیفی در آموزش و پرورش؛
۹. جهانی‌سازی و آثار آن در آموزش و پرورش؛
۱۰. مشارکت در تولید مواد آموزشی؛
۱۱. پژوهش در کلاس درس و دانش‌آموز پژوهنده؛
۱۲. آینده پژوهی در آموزش و پرورش؛
۱۳. چگونگی کاربست یافته‌های پژوهشی؛
۱۴. روش‌های تحقیق در مدرسه؛
۱۵. مطالعه روش‌های به کارگیری فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات در آموزش و پرورش؛
۱۶. خلاقیت در آموزش و پرورش؛
۱۷. پژوهش‌های کیفی در آموزش و پرورش؛
۱۸. مطالعه در زمینه بهبود روش‌های مدرسه داری.

اما در راستای تغییرات نظام آموزشی جمهوری اسلامی ایران و تدوین سند تحول بنیادین آموزش و پرورش، اولویت‌های موضوعی فصلنامه مورد بازنگری قرار گرفته است و در چهارده حیطه موضوعی جدید تدوین شده است که عبارتند از (فصلنامه نوآوری های آموزشی، ۱۳۹۳، ش ۴۹):

۱. در فلسفه، اهداف، مبانی، اصول، محتوا، برنامه‌ها و روش‌های آموزش و پرورش در جمهوری اسلامی ایران با تأکید بر سند تحول بنیادین آموزش و پرورش
۲. مبانی نظری و اصول علمی و یافته‌های دانش روانشناسی تربیتی به منظور تهیه و تدوین محتوای آموزشی، روش‌های تدریس و تربیت و ارزشیابی از طرح‌ها، برنامه‌ها، روش‌ها و آموخته‌های دانش آموزان؛
۳. مطالعات تطبیقی به منظور دستیابی به تجربیات سایر کشورها در نوآوری‌های آموزشی، تربیتی و پژوهشی.
۴. برنامه ریزی آموزشی، درسی و تربیتی مبتنی بر سند برنامه درسی ملی
۵. نظریه‌ها و رویکردهای نو در طراحی برنامه‌های درسی؛
۶. راه‌های ارتقای کیفیت نظام آموزش و پرورش؛
۷. جهانی سازی و آثار آن در آموزش و پرورش؛
۸. مدیریت و برنامه ریزی کلاس درس و مدرسه؛
۹. آینده پژوهشی در آموزش و پرورش؛
۱۰. کاربست یافته‌های پژوهشی؛
۱۱. فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات در آموزش و پرورش؛
۱۲. خلاقیت در آموزش و پرورش؛
۱۳. ارزشیابی و اعتبار سنجی فعالیت‌های آموزشی با تأکید بر برنامه‌های درسی؛
۱۴. آموزش‌های فنی و حرفه‌ای با تأکید بر سند تحول بنیادین و برنامه درسی ملی.

از نظر شمارگان و تناوب چاپ، هر سال چهار شماره از فصلنامه منتشر می‌شود و در مجموع دارای ۴۹ شماره است که از پاییز ۱۳۸۱ تا بهار ۱۳۹۳^۱ به چاپ رسیده است. در هر شماره از این فصلنامه ۷ مقاله به زبان فارسی به همراه چکیده انگلیسی آن چاپ می‌شود.

فرایند دریافت مقالات در فصلنامه نوآوری‌های آموزشی به دو صورت انجام می‌شود یا از طریق دریافت و ثبت نسخه چاپی به همراه یک فایل ذخیره شده روی لوح فشرده^۲ و یا ارسال یک نسخه از فایل مقاله توسط پژوهشگر از طریق پست الکترونیکی به آدرس رایانامه فصلنامه که در آرشیو مقالات دریافتی توسط دبیرخانه ثبت می‌شود. در ابتدا سردبیر، مقاله دریافت شده را مطالعه و بررسی می‌کند سپس در صورتی که مقاله متناسب با اهداف و اولویت‌های موضوعی مجله باشد، جهت بررسی و تعیین سه داور علمی در جلسه هیأت تحریریه مطرح می‌شود. جلسات هیأت تحریریه نیز هر دو ماه یکبار برگزار می‌شود. پس از ارسال برای داوران، نظرات آنها در سه حالت قابل دریافت است: پذیرش مقاله، رد مقاله و یا پذیرش به همراه اعمال اصلاحات. معمولاً فرایند دریافت، بررسی و داوری مقالات بین ۳ تا ۶ ماه به طول می‌انجامد.

۱. زمان تدوین مقاله حاضر بهار ۱۳۹۳ است و انتشار این فصلنامه در آینده ادامه خواهد داشت.

فصلنامه نوآوری‌های آموزشی، از اردیبهشت ۱۳۹۱ در پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) نمایه سازی شده است. وب سایت رسمی فصلنامه نوآوری‌های آموزشی از تیرماه ۱۳۹۱ با درج نسخه شماره ۴۱ بر روی شبکه جهانی (اینترنت) برای بازدید علاقمندان قابل استفاده است.

بر اساس استانداردهای بین‌المللی در باره مجلات علمی پژوهشی که توسط « مؤسسه اطلاعات علمی»^۱ (ISI, 2013) که وظیفه نمایه‌سازی مجله‌ها و مقاله‌های علمی جهان را در سطح وسیعی برعهده دارد، چهار استاندارد پایه برای مجله علمی مشخص شده است (فتوحی، ۱۳۸۵). مطابق با این استانداردهای بین‌المللی، فصلنامه علمی پژوهشی نوآوری‌های آموزشی مورد ارزیابی قرار گرفته که ملاک ارزیابی بر اساس میزان برخورداری فصلنامه از هر مؤلفه بر اساس شاخص، امتیازی بین «عالی» تا «بسیار ضعیف» را کسب می‌کند (منصوریان، ۱۳۹۱) (جدول ۳):

جدول ۳- ارزیابی استانداردهای بین‌المللی مجلات علمی

ارزیابی فصلنامه نوآوری‌های آموزشی					ملاحظات	استانداردهای بین‌المللی
بسیار ضعیف	ضعیف	متوسط	خوب	عالی		
				✓	۱. نظم زمانی انتشار مجله بدون تأخیر	خط زمانی انتشار
				✓	۲. عنوان رسا و گویای مجله	معیارهای بین‌المللی
			✓		۳. عنوان‌های کاملاً توصیفی مقاله‌ها و چکیده‌ها	
				✓	۴. اطلاعات کتاب‌شناختی دقیق منابع	
				✓	۵. ارائه عنوان مقاله‌ها، چکیده‌ها و کلیدواژه‌ها به زبان انگلیسی	
			✓		۶. درخواست بازنگری و ارزیابی پیوسته توسط مجله	
	✓				۷. ترسیم قلمرو جغرافیایی مجله	تنوع بین‌المللی
✓					۸. استفاده از نویسندگان از کشورهای مختلف	
	✓				۹. تنوع زبان در فهرست منابع مقاله‌ها	
✓					۱۰. ارزیابی میزان نقل قول از اطلاعات یک مجله	تحلیل نقل قول‌ها

بر اساس نتایج ارزیابی فصلنامه نوآوری‌های آموزشی می‌توان گفت این فصلنامه از ۱۰ معیار مد نظر در ۶ معیار در سطح عالی و خوب مورد ارزیابی قرار گرفته است و در ۴ معیار دیگر به دلیل حوزه جهانی مرتبط با مجلات ISI در رتبه ضعیف قرار گرفته است. به هر حال با توجه به توصیف مجله علمی- پژوهشی که دقیق‌ترین رسانه برای انتقال اطلاعات علمی محسوب می‌شود و نتایج پژوهش‌های بدیع و ابتکاری را گزارش می‌کنند (هاینس^۲، ۲۰۱۰)، می‌توان اظهار داشت که فصلنامه نوآوری‌های آموزشی در این توصیف قرار می‌گیرد. به این ترتیب، فصلنامه نوآوری‌های آموزشی به عنوان اولین فصلنامه علمی- پژوهشی متعلق به وزارت آموزش و پرورش ایران شناخته شده است^۳. این فصلنامه به دنبال نشر پژوهش‌هایی است که با ویژگی نوآورانه و جدید بتوانند مسائل آکادمیک نظام آموزشی کشور را مورد تجزیه و تحلیل قرار دهد و به رفع مسائل آموزشی و پرورشی در نظام تعلیم و تربیت یاری رساند. ارائه و نشر پژوهش‌های نوآورانه در این فصلنامه راهگشا و راهنمایی برای گام نهادن در مسیر پیشرفت‌های حرفه‌ای و

1. Islamic World Science Citation Center (ISC)

2. Institute for Scientific Information (ISI)

3. Haynes

۴. قابل ذکر است که فصلنامه تعلیم و تربیت به عنوان اولین فصلنامه وزارت آموزش و پرورش در سال ۱۳۶۸ شروع به فعالیت کرده است. اما از حیث دریافت اعتبار علمی- پژوهشی، فصلنامه نوآوری‌های آموزشی اولین فصلنامه دارای رتبه علمی- پژوهشی در وزارت آموزش و پرورش ایران محسوب می‌شود.

تخصصی نظام آموزش و پرورش ایران است و راهبردی مناسب برای معرفی آثار جامعه علمی ایران در سطح بین‌المللی محسوب می‌شود.

منابع

- خلاق، علی اصغر. (۱۳۸۶). *معرفی اجمالی موسسه پژوهشی برنامه ریزی درسی و نوآوری های آموزشی*. خبرنامه الکترونیکی انجمن برنامه درسی ایران.
- فتوحی، محمود. (۱۳۸۵). آیین نگارش مقاله علمی- پژوهشی، تهران: انتشارات سخن.
- فصلنامه نوآوری‌های آموزشی. (۱۳۸۱ و ۱۳۸۲). سال اول و دوم. شماره های ۱، ۲، ۳، ۴.
- فصلنامه نوآوری‌های آموزشی. (۱۳۸۵). سال پنجم. شماره‌های ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸.
- فصلنامه نوآوری‌های آموزشی. (۱۳۸۸). سال هشتم. شماره‌های ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲.
- فصلنامه نوآوری‌های آموزشی. (۱۳۹۰). سال دهم. شماره‌های ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰.
- فصلنامه نوآوری‌های آموزشی. (۱۳۹۱). سال یازدهم. شماره‌های ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۴۴.
- فصلنامه نوآوری‌های آموزشی. (۱۳۹۲). سال دوازدهم. شماره‌های ۴۵، ۴۶، ۴۷، ۴۸.
- فصلنامه نوآوری‌های آموزشی. (۱۳۹۳). سال دوازدهم. شماره ۴۹.
- مصاحبه با سردبیر فصلنامه نوآوری‌های آموزشی (۱۳۹۱). دکتر علیرضا کیامنش. تهران، خیابان ایرانشهر شمالی، ساختمان انتشارات کمک آموزشی، طبقه پنجم، دفتر فصلنامه.
- مصاحبه با مدیر داخلی فصلنامه نوآوری‌های آموزشی (۱۳۹۱). اعظم ملایی نژاد. تهران، خیابان ایرانشهر شمالی، ساختمان انتشارات کمک آموزشی، طبقه پنجم، دفتر فصلنامه.
- منصوریان، یزدان (۱۳۹۱). *صد ویژگی مجله‌های خوب و خواندنی*. کتاب ماه اطلاعات، ارتباطات و دانش شناسی، سال شانزدهم، شماره یکم.
- Haynes, A (2010). *Writing Successful Academic Books*. Cambridge University Press.
- ISI (2013) Web Site: www.isinet.com